

ANNE KNUTSDOTTER

Songkista Hå/Klepp 24

Claus Pavels Riis
Norsk folkemelodi

Bruce Hornsby-ish

D A/D G/D D D A/D /G D

4 D /F# Gmaj7 Em7 A(sus4) A Eg

8 D /F# Gmaj7 Em7(add9) G/A D vi

12 D Gmaj7 D/F# G/A D/F# Bm7 G/A D Og

plas-sen hei-ter U - ren, Lur - en, Him-mel - tur - en, Stein-røys, Stein-røys, Svelt i - hel!

Ja, plassen ligg so høgt, høgt uppe i ei ur, tett under bergemur;
og det er ikkje meir enn at vi på simpel vis, kan fø to kyr og ein gris.
Og kyrne heiter, Dagros, Fagros, gamle Fagros, grisen heiter Gis, Gis, Gis!

Og heile dalen ser vi der oppe hjå oss godt, men all ting er så smått,
for folka dei er slett ikkje større en som så, der nede vi kan sjå.
Og plassen heiter Uren, Luren, Himmelturen, Steinrøys, Steinrøys, Sveltihel!

Om Sumar'n er det moro å gå og sanke bær, i munn og neverkopp;
på stovetaket veks det to unge heggekjerr, som geita eter opp.
Og geita heter Snøgga, Stygga, Lurverygga, høna heiter Tipp, Tipp, Tipp!

Og vinteren kan jamt ikkje vera oss for god, med frost og fukk og snjo.
Då kan det ofte over dei fjorten dagar gå, som vi ikkje folk får sjå.
Og plassen heiter Uren, Luren, Himmelturen, Steinrøys, Steinrøys, Sveltihel!

Og far min han er kramkar, han strevar trottug nok, og fer så vidt omkring;
ho mor ho steller huset, eg spinner på min rokk, men han Truls gjer ingenting.
Og plassen heiter Uren, Luren, Himmelturen, Steinrøys, Steinrøys, Sveltihel!